

СЕГА СМЕ БОЖИИ ДЕЦА

Текст: „*Вижте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божии чада; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна.*“ (1 Йоан 3:1)

Бог не обитава в „*ръкотворени храмове*“; нашите тела са храмове на Святия Дух. В **Исая 57:15** четем: „*Защото така казва Всевишният и Превъзнесеният, Който обитава вечността, Чието име е Светий: Аз обитавам на високо и свето място, Още с онзи, който е със съкрушен и смирен дух, За да съживявам духа на смирените, И да съживявам сърцето на съкрушените се.*“

Мястото, на което извършваме поклонението си към Бога не е от значение; начинът, по който го правим, има първостепенно значение. Христос ни каза: „*Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят*“. Колко се нуждаем от Святия Дух, за да ни доведе до оня вид духовно поклонение, който ще зарадва сърцето на Небесния ни Баща, който се удовлетва да приема поклонение от Неговите деца, изкупени с кръвта на Христа.

Той иска да дойдем до мястото на ненарушим мир и покой. Само простата вяра ще ни заведе там. Христос каза: „*ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство*“ (**Матей 18:3**). Не да бъдем дечица по ум, а дечица по дух: кротки и смирени. Това е единственото ниво, на което можем да се срещнем с Бога.

Как вика сърцето ми за жива вяра, за дълбоко проникновение за Бога. Светът не може да го произведе. Има място на видение, където можем да видим Господа, където Той винаги е пред нас. И когато се молим, знаем, че Той винаги ни слуша. Ние отправяме своите молби към Бога и вярваме, че Той ни отговаря, когато без страх идваме в присъствието на Бога, с жива вяра. В Неговото чудесно присъствие намираме пълнота от радост, отдясно на Него имаме всякога веселие.

Бог търси хора, на които да може да се открие.

В **1 Йоан 2:6** четем: „*Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос*“. Когато живеем в Христос и Христос живее в нас, всяко наше действие, бидейки под контрола на Святия Дух, трябва да е точно такава, каквото би извършил и Исус Христос, когато беше на земята. Има място на смърт и живот. То се намира там, където ние всекидневно считаме себе си за мъртви към греха и живи към Бога. Нека позволим на Христос да царува в телата ни. Тогава всичко ще е наред.

Словото на Бога е стимул за нашата вяра. Господ желае всички ние да достигнем до място на нова благодат, където всички ще могат да ни видят като нови създания в Христос Исус, всички старо да премине и да стане ново.

Нашият текст започва с думата „*вижте*“ (*погледнете*). Какво означава това? Означава, че Святия Дух събужда нашето внимание. Той има да ни каже нещо специално. Той иска да ни обърне внимание на факта, че нашият любящ Небесен Баща ни е дарил с такава благодат, за да вярваме, че Той ни нарича Свои деца. Той иска да ни направи подобни на Неговия Възлюбен Син, в Когото е всичкото Му благоволение, подобни в характера, в духа, в действията. Неговата цел е да станем „*съобразни с образа на Сина Му, за да бъде Той първороден между много братя*“ (**Римляни 8:29**).

Ти можеш да достигнеш такава състояние само чрез вяра. Никой човек не може да опази себе си. Старата природа е твърде неподатлива на контрол. Тя много пъти те е посрамяла. Обаче, Бог може да те промени. Той ще работи над тебе чрез силата Си и ще те направи изцяло ново създание, ако само повярваш. Тогава ти ще имаш това свидетелство: „*Аз съм опазен чрез силата на Бог*“. Всемогъщият ще простре крилото Си над тебе и ти ще знаеш, че имаш сила за всичко, защото Христос ти дава сила. Защото „*Всичко е възможно за този, който вярва*“ (**Матей 9:23**).

Христос ни казва: „*научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си*“ (**Матей 11:29**). Светът няма покой. Той е пълен с проблеми. Но в

Христос има мир, който надвишава всяко проумяване, и от Него извира божествена сила, която променя старата ти природа, докато ти започнеш да живееш, да се движиш и да действаш в силата на Бога. Писанието казва: „**Затова светът не познава нас, защото Него не позна**“ (1 Йоан 3:1).